നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2024] 12 എസ്.സി.ആർ 392 : 2024 ഐ.എൻ.എസ്.സി 937

കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് @ കുഞ്ഞീതു

vs

കേരള സംസ്ഥാനം

(2024 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5097)

06 ഡിസംബർ 2024

[ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ് *[1], ജസ്റ്റിസ് പ്രസന്ന ബി. വാർലെ]

പരിഗണനാ വിഷയം

അപ്പീൽ വാദിക്ക് കൊലപാതകം നടത്താൻ ഉള്ള ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നോ? ആത്മരക്ഷാർ ഥം നിയമം അനുശാസിച്ചിരുന്ന അധികാരം കൂടിപോകുകയും ആയതിനാൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവൃത്തി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 304 ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമോ അതോ വകുപ്പ് 300 അപവാദം 2 ന്റെ പരിധിയിൽ വരുമോ; കൂട്ടുകൃറ്റവാളിയുമായി തുലനം ചെയ്യുന്ന കാരണത്താൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ ശിക്ഷ കുറക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

തലവാചകകുറിപ്പ്

1 രചയിതാവ്

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – 302, 324, 326/34 – രണ്ട് രാഷ്ട്രീയ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ അനുഭാവികൾ പരസ്പരം പോരാടി – അപ്പീൽ വാദി മറ്റു കുറ്റാരോപിതർക്കൊപ്പം എസ് എന്ന ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും സിഡബ്ല്യു – 1 നെ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു – വിചാരണക്കോടതി അപ്പീൽ വാദിയെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302, 324, 326/34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു – വിലയിരുത്തൽ :

തീരുമാനം :

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 300-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കൊലപാതകമായി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള കോടതികളുടെ നിഗമനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ് മരിച്ചയാൾക്ക് സംഭവിച്ച പരിക്കുകളുടെ കാഠിന്യം - പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച്, മരിച്ചയാൾക്ക് ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ പരിക്കുകൾ മൂർച്ചയേറിയ കത്തി ഉപയോഗിച്ച് സംഭവിച്ചതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു - ഈ പരിക്കുകൾ അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം നമ്പർ പ്രതി കത്തി ഉപയോഗിച്ച് വരുത്തിയതാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചു. അത് അപ്പീൽ വാദിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള അന്വേഷണത്തിനിടെയാണ് കണ്ടെടുത്തത് - കൂടാതെ, ഈ പരിക്കുകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് പിഡബ്ല്യു -6 ഡോക്ടർ മൊഴി നൽകി - ഈ സാക്ഷികളുടെ എതിർ വിസ്താരത്തിൽ തെളിവുകളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകളൊന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല - തൽഫലമായി, അപ്പീൽ വാദി വരുത്തിയ മാരകമായ പരിക്കുകളാണ് മരിച്ചയാളുടെ മരണത്തിന് നേരിട്ടുള്ള കാരണമെന്ന് കോടതികൾ ശരിയായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു -കൊലപാതകം നടത്തുന്നതിനുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മരണപ്പെട്ട ആളിന്റെ ശരീരത്തിലെ നിർണായക അവയവങ്ങളായ നെഞ്ച്, വാരിയെല്ലുകൾ

എന്നിവയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന പ്രധാന അവയവങ്ങളായ ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം തുടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങളിലാണ് മുറിവുകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. - ഈ പ്രദേശങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത് മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാവുന്ന മുറിവ് വരുത്താനുള്ള വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു - കുത്തുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതർ ഗണ്യമായ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചതായി പരിക്കേറ്റ സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയുണ്ട് - മറ്റ് കൂട്ടു കുറ്റാരോപിതർ വടികൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽ വാദിയായ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ കൈവശം മൂർച്ചയേറിയ കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് ഗുരുതരമായ പരിക്കുകൾ വരുത്താൻ ഉപയോഗിച്ചു - കലഹത്തിനിടെ അത്തരമൊരു ആയുധം കൈവശം വയ്ക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനുമുള്ള തീരുമാനം കേവലം ശാരീരിക വാക്കുതർക്കത്തിനപ്പുറം അക്രമം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു - ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ലെ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം കൊലപാതകത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന അത്തരം ശാരീരിക പരിക്കുകൾ വരുത്തി മരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് - നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നു - പ്രധാന അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം പരിക്കുകൾ വരുത്താൻ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച കത്തി കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു - മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ സ്ഥിരീകരിച്ച ഈ പരിക്കുകളുടെ മാരകമായ സ്വഭാവവും ആക്രമണത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും മരണത്തിന് കാരണമാകാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന അറിവോടെ പരിക്കുകൾ വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു - ഇത് അനുമാനിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ പോലും അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് അത്തരം ശാരീരിക പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നു, പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ കത്തി ഉപയോഗിച്ച് പരിക്കുകൾ വരുത്തുന്ന പ്രവൃത്തി സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന അറിവിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. [ഖണ്ഡികകൾ 25.1, 25.7, 25.8, 25.16]

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – വകുപ്പ് 304 – ആത്മരക്ഷാർഥം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുകയും അതുവഴി നിയമപ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന അധികാര പരിധിക്ക് പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവൃത്തി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 304 പ്രകാരം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമോ?അത് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 300 ഒഴിവ് 2 ന്റെ പരിധിയിൽ വരുമോ :

തീരുമാനം :

അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം കുറ്റാരോപിതനും കൂടുകുറ്റാരോപിതരും വാക്കേറ്റത്തിൽ ആക്രമണകാരികളാണെന്ന് ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട് - ഇരയെയും കൂട്ടാളികളെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്താനോ ഉപദ്രവിക്കാനോ ഉദ്ദേശിച്ച് വടികളും കത്തിയും കൈവശമുള്ള കുറ്റാരോപിത സംഘമാണ് ആക്രമണം ആരംഭിച്ചത് - ഈ വസ്തുത പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ മൊഴിയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു, പരിക്കേറ്റ ഒരു ദൃക്സാക്ഷി, കുത്തലിലേക്ക് നയിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം വിവരിച്ചു - അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സ്വയരക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അനുമാനിച്ചാലും, ഉപയോഗിച്ച ശക്തി അമിതവും ആനുപാതികമല്ലാത്തതുമാണെന്ന് തെളിവുകൾ തെളിയിക്കുന്നു - മരിച്ചയാളെ നെഞ്ച്, ഹൃദയം തുടങ്ങിയ സുപ്രധാന അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം തവണ കുത്തിയ നടപടി **ആത്മരക്ഷാർഥം** അനുവദനീയമായതിലും അപ്പുറമാണ് എന്ന് - പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ സ്ഥിരീകരിച്ചു. പിഡബ്ല്യു - 6 (പോലീസ് സർജൻ) ന്റെ മൊഴി പ്രകാരം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു, മരിച്ചയാൾക്ക് ഉണ്ടായ പരിക്കുകൾ കഠിനവും മനഃപൂർവ്വവുമായിരുന്നു, അതിൽ ഹൃദയത്തിനുണ്ടായ മാരകമായ മുറിവ് ഉൾപ്പെടുന്നു - മേൽപ്പറഞ്ഞ കണ്ടെത്തലുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ഒഴിവാക്കൽ 2 ൽ പറയുംപ്രകാരമുള്ള വാദം അപ്പീൽ വാദിയുടെ കേസിൽ പ്രായോഗികമല്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 26.5, 26.6, 26.7]

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – 302, 324, 326/34 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദി – ഒന്നാം കുറ്റാരോപിതന് ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. പക്ഷേ രണ്ടാം പ്രതി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 326 കൂടാതെ വകുപ്പ് 324 / 34 പ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്തതായി കണ്ടെത്തുകയും വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം 6 മാസം തടവും വകുപ്പ് 324 പ്രകാരം രണ്ടുവർഷം കഠിന തടവും വിധിച്ചു. മൂന്നാം പ്രതിക്കും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ അതേ ശിക്ഷതന്നെ ലഭിച്ചു – ശിക്ഷകൾ ഒരുമിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകും – മൂന്ന് പ്രതികളും ഹൈക്കോടതിയിൽ വെവ്വേറെ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു, അവ തള്ളി – രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പ്രതികൾ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജികൾ സമർപ്പിച്ചു. അതിൽ ഈ കോടതി മൂന്നാം പ്രതിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകി, അതേസമയം രണ്ടാം പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ ശരിവച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 326 പ്രകാരമുള്ള ആറ് വർഷത്തെ ശിക്ഷ മൂന്ന് വർഷമായി കുറച്ചു – കൂട്ടുപ്രതിയുമായി തുല്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പീൽ വാദിയുടെ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കണമോ?

തീരുമാനം : കൂട്ടുപ്രതികൾ സമാനമായി നിലകൊള്ളുകയും ഒരേ തലത്തിലുള്ള കുറ്റം പങ്കിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തുല്യതയുടെ സിദ്ധാന്തം ശിക്ഷയിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നു - എന്നിരുന്നാലും, തുല്യത ഒരു യാന്ത്രിക അവകാശമല്ല; കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അവരുടെ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ അളവ് നിർണ്ണയിക്കാൻ ഓരോ പ്രതിയുടെയും പങ്ക്, ഉദ്ദേശ്യം, പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തിഗതമായി വിലയിരുത്തണം - നിലവിലെ കേസിൽ, കോടതികൾ ഓരോ പ്രതികൾക്കുമെതിരായ തെളിവുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുകയും അതിനനുസരിച്ച് അവരുടെ ശിക്ഷകൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് - അപ്പീൽ വാദിയുടെ ശിക്ഷ തുല്യതയ്ക്കുള്ള വാദം അവരുടെ റോളുകളിലെ ഗുണപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗൗരവവും തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു - അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവർത്തികൾ കൂടുതൽ കഠിനമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, മരണത്തിന് കാരണമാകാനുള്ള വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു - പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, മരിച്ചയാൾക്ക് സംഭവിച്ച മാരകമായ പരിക്കുകൾ, അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം പ്രതി ചെയ്ത കുറ്റത്തെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിന് ഇടമില്ല - കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പരാതിക്കാരന്റെ പങ്ക് താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്തതാണെന്ന് ചൂവടെയുള്ള കോടതികൾ ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് അയാളുടെ കൂട്ടുപ്രതിയുടെ നടപടി - നിലവിലെ കേസിൽ തുല്യതയുടെ തത്വം ബാധകമല്ല, കാരണം അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ കൂട്ടുപ്രതികളിൽ നിന്ന് ഭൗതികമായി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 27.2, 27.6, 27.7]

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – വകുപ്പുകൾ 302, 324, 326/34 – ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, 302, 324, 326/34 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദിയെ ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിച്ചു. വാർദ്ധക്യവും ആരോഗ്യപരമായ പ്രശ്നങ്ങളും സംബന്ധിച്ച വാദങ്ങൾ:

തീരുമാനം:

പ്രത്യേകിച്ച് കൂട്ടമായി സുപ്രധാന അവയവങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വച്ച് നടത്തിയ ഒരു കൊലപാതകം, ഉചിതമായ ശിക്ഷാനടപടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും ക്രൂരതയുടെയും ഒരു തലത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു - അത്തരമൊരു കേസിൽ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നത് കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രതയെയും ദുർബലപ്പെടുത്തും, നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ തത്വങ്ങൾ - അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രായാധിക്യവും ആരോഗ്യ അവസ്ഥയും കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ നീതിയുടെ ആവശ്യകതയെയും നിയമവാഴ്ച ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യതയെയും മറികടക്കാൻ തക്കതല്ല - കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ തന്നെ ജീവപര്യന്തം തടവാണെങ്കിൽ, തുല്യത, ദയ, വാർദ്ധക്യം, ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ മുതലായ കാരണങ്ങൾ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് ഒരു സഹായവും ചെയ്യില്ല - അതിനാൽ, കൊലപാതകക്കുറ്റം ചെയ്തതിന് ഇവിടെ അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ തന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. [ഖണ്ഡികകൾ 28.4, 28.5, 29]

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

മന്നഭായ് അത്താഭായ് *VS* ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം [2007] 7 SCR 1115 : (2007) 10 SCC 358; അരുൺ നിവാലാജി മോർ *VS* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര [2006] സപ്. 4 SCR 301 : (2006) 12 SCC 613; നിഷാൻ സിങ്ങ് *VS* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് [2008] 4 SCR 500 : (2008) 17 SCC 505; വിനോദ് കുമാർ *VS* അമൃത്പാൽ [2021] 11 എസ്സിആർ 954 : (2021) 19 എസ്സിസി 181; ബൽക്കർ സിംഗ് *VS* ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം *[*2009] 5 എസ്സിആർ 242 : (2009) 15 എസ്സിസി 366; ദർശൻ സിംഗ് *VS* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് [2010] 1 SCR 642 : (2010) 2 SCC 333; വി. സുബ്രഹ്മണ്യൻ *VS* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട് [2005] 2 എസ്സിആർ 536 : (2005) 10 എസ്സിസി 358; സോനെ ലാൽ *VS .* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി. [1981] 3 SCR 352 : (1981) 2 SCC 531 – പരാമർശിച്ചു.

നിയമങ്ങളുടെ പട്ടിക

തെളിവ് നിയമം; 1872 , ശിക്ഷാ നിയമം; 1860 , ക്രിമിനൽ നടപടി സംഹിത; 1973.

പ്രസക്ത വാക്കുകളുടെ പട്ടിക

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ 300-ാം വകുപ്പിലെ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം; സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകാൻ പരിക്കുകൾ പര്യാപ്തമായിരുന്നു; ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 300-ാം വകുപ്പിന് അപവാദം 2; ആത്മരക്ഷാരത്ഥം തുല്യതാ സിദ്ധാന്തം; ശിക്ഷയിൽ ഇളവ്; കുറ്റാരോപിതരുടെ വാർദ്ധക്യം; പ്രതികളുടെ ആരോഗ്യനില വഷളാകുന്നു.

കേസിന്റെ ഉത്ഭവം

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2024 ലെ 5097 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1477. എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ 18.09.2018 ലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായവർ

സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ നിഖിൽ ഗോയൽ, ഹരീഷ് വീരൻ, അസ്ഹർ ആഷസ്, ആനന്ദ് ബി.മേനോൻ, എം.എസ്.മനീഷ സുനിൽകുമാർ, രാധ ശ്യാം ജെന, അപ്പീൽ വാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ. സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ പി.വി. ദിനേശ്, നിഷി രാജൻ ഷോങ്കർ, അന്ന കെ.ജോയ്, ആലിം അൻവർ, അന്ന ഉമ്മൻ, ഉർവശി ചൗഹാൻ : എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ.

വിധിന്യായം / സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഉത്തരവ്

വിധിന്യായം

ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്,

1 . അനുമതി അനുവദിച്ചു.

2. 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 302, 324, 326/34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചതിനെതിരെ അപ്പീൽ വാദി - ഒന്നാം പ്രതി നൽകിയ അപ്പീൽ തള്ളിയ 18.09.2018 ആം തീയതിയിലെ വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും കൃത്യത ഈ ഒന്നാം അപ്പീലിൽ പരിഗണിക്കുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ കഥ ചുരുക്കത്തിൽ:

2.1. 10.04.2006 ന് പത്തായിക്കര വില്ലേജിലെ കുന്നപ്പള്ളിയിലെ ഒരു ലൈബ്രറിക്ക് സമീപമുള്ള സ്ഥലത്ത് തങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ചിഹ്നം വരയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട

തർക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഐക്യജനാധിപത്യ മുന്നണി (യു.ഡി.എഫ്), ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യ മുന്നണി (എൽ.ഡി.എഫ്) അനുഭാവികൾ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടി. സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് യു.ഡി.എഫ് അനുഭാവികൾക്കെതിരെ ജാമ്യമില്ലാ വകുപ്പ് പ്രകാരം ക്രിമിനൽ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

2.2. 11.04.2006 ന് അപ്പീൽ വാദി ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ മുസ്ലിം ലീഗിന്റെ അനുഭാവികളായ മറ്റ് , മേൽപറഞ്ഞ ശത്രുത കാരണം അവർ മരിച്ച സുബ്രഹ്മണ്യനെയും സിഡബ്ല്യു-1 വാസുദേവൻ രാമചന്ദ്രനെയും വധിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അപ്പീൽ വാദിയും മുക്കിലാവ് ജംഗ്ഷനിൽ അവരുടെ വരവിനായി കാത്തിരുന്നു. ഉദ്ദേശം 08:45 പി എം ഓടുക്കൂടി മരണപ്പെട്ട ആൾ വാസുദേവൻ രാമചന്ദ്രനൊപ്പം മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒന്നാം പ്രതി മരിച്ചയാളെ പുളി വടികൊണ്ട് തലയ്ക്കടിച്ച് കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട മരണപ്പെട്ട ആൾ ഒന്നാം പ്രതിയിൽ നിന്ന് വടി തട്ടിയെടുത്ത് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ നെറ്റിയിലും പുറകിലും അതേ വടി ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒന്നാം പ്രതി ഇടുപ്പിൽ നിന്ന് കത്തിയെടുത്ത് മരിച്ചയാളെ നെഞ്ചിന്റെ ഇടതുവശത്തും തലയുടെ പിൻഭാഗത്തും ഇടത് തോളിലും കുത്തുകയായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവം കണ്ട്, സിഡബ്ല്യു -1 മരിച്ചയാളെ ആക്രമിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒന്നാം പ്രതിയെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, ഒന്നാം പ്രതി അതേ കത്തി ഉപയോഗിച്ച് സിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ നിതംബത്തിന്റെ ഇടത് വശത്ത് കുത്തി. സിഡബ്ല്യു -1 നിലത്ത് വീണപ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ പ്രതി മറ്റൊരു പുളി വടി ഉപയോഗിച്ച് മർദ്ദിച്ച് സിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ വലത് കാൽ അസ്ഥിക്ക് ഒടിവുണ്ടാക്കി. അതിനുശേഷം മൂന്നാം പ്രതി സിഡബ്ല്യു -1 നെ വലതു നെഞ്ചിൽ മരവടി കൊണ്ട് അടിച്ചു.

2.3. ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം പരിക്കേറ്റവരെയും മരിച്ചവരെയും മൗലാന ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ അഡീഷണൽ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ

സിഡബ്ല്യു -32 എത്തി സിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി, ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൂന്ന് പ്രതികൾക്കെതിരെ 2006 ലെ ക്രൈം നമ്പർ 260 ആയി എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. തുടർന്നാണ് പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തത്. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടും സ്പോട്ട് മാപ്പും തയ്യാറാക്കി പിടിച്ചെടുത്ത കത്തി മെമ്മോ പ്രകാരം കണ്ടെടുത്തു.

2.4. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302/307, 34 പ്രകാരമാണ് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചത്. മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇത് മനസിലാക്കുകയും വിചാരണയ്ക്കായി കേസ് സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം വിചാരണക്കോടതി കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തുകയും അവ പ്രതികൾക്ക് വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അത് നിരസിക്കുകയുവും വിചാരണ നേരിടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. പ്രോസിക്യൂഷൻ 19 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും 28 എക്സിബിറ്റുകളും 18 തൊണ്ടി മുതലുകൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം[2] വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള പ്രതികളുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തി അതിൽ തങ്ങൾ നിരപരാധികളാണെന്നും പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും അവർ വീണ്ടും അവകാശപ്പെട്ടു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഓഫ് ഇന്ത്യ (മാർക്സിസ്റ്റ്) (സി.പി.ഐ(എം) നേതാക്കളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം രാഷ്ട്രീയ വൈരാഗ്യം മൂലമാണ് തങ്ങളെ തെറ്റായി പ്രതിചേർത്തതെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെട്ടു.

2 CrPC

4. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, 302, 324, 326/34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങളിൽ അപ്പീൽ വാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ വിചാരണക്കോടതി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവും ഒരു ലക്ഷം രൂപ പിഴയും വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം ആറ് വർഷം കഠിനതടവും 25,000 രൂപ പിഴയും വിധിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 324 പ്രകാരം രണ്ട് വർഷം തടവ്. രണ്ടാം പ്രതി 326-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരവും 324/34 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം ആറ് വർഷം തടവും 25,000 രൂപ പിഴയും വകുപ്പ് 24 പ്രകാരം രണ്ട് വർഷം കഠിന തടവും വിധിച്ചു. രണ്ടാം പ്രതിയുടെ അതേ ശിക്ഷയാണ് മൂന്നാം പ്രതിക്കും വിധിച്ചത്. ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം മുന്നോട്ടുപോകുന്നവയായിരുന്നു.

5. മൂന്ന് അപ്പീലുകളാണ് മൂന്ന് പ്രതികളും വെവ്വേറെ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചത്. മൂന്ന് അപ്പീലുകളും ഹൈക്കോടതി തള്ളി. രണ്ടാം പ്രതിയും മൂന്നാം പ്രതിയും 2019 ലെ എസ്എൽപി (ക്രിമിനൽ) നമ്പർ 2822 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പ്രത്യേക എസ്എൽപിക്ക് മുൻഗണന നൽകിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത എസ്എൽപിയിൽ, അനുമതി അനുവദിച്ചു, 29.07.2019 ലെ വിധിയിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും ഇത് ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു. ഈ കോടതി മൂന്നാം പ്രതിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും രണ്ടാം പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു, എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 326 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ആറ് വർഷത്തേക്ക് എന്നത് മൂന്ന് വർഷമായി കുറച്ചു.

6. അപ്പീൽ വാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ നിഖിൽ ഗോയലും കേരള സർക്കാരിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പി വി ദിനേശും വിവരങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത കൊലപാതകമല്ല ഇതെന്ന

തരത്തിൽ ശ്രീ ഗോയലിന്റെ വാദങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമായ നരഹത്യ നടത്തുന്നതിനുള്ള മാനസിക ഘടകം (*മെൻസ് റെയാ*) ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വടി ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം, എന്നാൽ പിന്നീട് മരിച്ചയാൾ അപ്പീൽ വാദിയെ കീഴടക്കുകയും അപ്പീൽ വാദിയിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുത്ത ശേഷം അതേ വടി ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദി തന്റെ പുറകിൽ നിന്ന് കത്തി പുറത്തെടുത്ത് മരിച്ചയാളെ കുത്തി അയാളെ രക്ഷിക്കാൻ വന്ന മുറിവേറ്റ ആളെയും കുത്തി. രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളിലേക്കും വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയിലേക്കും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു, അതിൽ വിചാരണ കോടതി ആ പരിധി വരെ പ്രത്യേക കണ്ടെത്തലുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണ കോടതി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 304 അല്ലാതെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷ രേഖപ്പെടുത്തി

7. അപ്പീൽ വാദിക്ക് 67 വയസ്സുണ്ടെന്നും ഒന്നിലധികം അസുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടര വർഷത്തോളം ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 304 പാർട്ട് 2 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷയെ വകുപ്പ് 304 ആയി മാറ്റിക്കൊണ്ട് ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നത് കോടതി പരിഗണിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8. അതേസമയം, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഈ വശം കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഇത് കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമായ നരഹത്യയാണെന്ന് ഒരേസമയം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പി വി ദിനേശ് വാദിച്ചു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ കൈവശം ഒരു കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതും മരിച്ചയാൾക്ക് നേരെ നടത്തിയ

ആക്രമണങ്ങളുടെ എണ്ണവും പരിക്കും കൊലപാതകം നടത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമാണെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു.

9. കക്ഷികൾക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കേട്ടതിൽ, നിലവിലെ കേസിലെ കുറ്റകരമായ നരഹത്യ കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമാണോ അല്ലയോ എന്ന് കാണാൻ സംഭവം നന്നായി മനസിലാക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും തെളിവുകൾ, സാക്ഷി സാക്ഷിമൊഴികൾ, പരിക്ക് റിപ്പോർട്ടുകൾ എന്നിവ പരിശോധിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാൻ അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടോ അതോ അപ്പീലിൽ വാദിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നതിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകാൻ കഴിയുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ രേഖകളിലെ തെളിവുകളുടെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനം ആവശ്യമാണ്. കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ തെളിവുകളും അവയുടെ തെളിവ് മൂല്യവും മനസിലാക്കാൻ, ചുവടെയുള്ള രണ്ട് കോടതികളുടെയും വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തലുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ

10. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302, 326, 324 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമാണ് പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിചാരണക്കോടതി കണ്ടെത്തിയത്. സംഭവത്തിൽ പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ നേരിട്ടുള്ള സാക്ഷി മൊഴിയുടെയും മെഡിക്കൽ, ഫോറൻസിക് റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്നുള്ള സ്ഥിരീകരണ തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ.

11. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിൽ പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ തെളിവുകൾ നിർണായകമായിരുന്നു. വിചാരണക്കോടതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷി മൊഴി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്യുകയും മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ മരിച്ചയാളും പിഡബ്ല്യു 1

നും ഉണ്ടായ പരിക്കുകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയും വിശ്വസനീയവും യുക്തവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. പ്രതിഭാഗം വാദിച്ചതെന്തെന്നാൽ പിഡബ്ല്യു 1 ഒരു താൽപ്പര്യമുള്ള സാക്ഷിയാണെന്നും തന്റെ മൊഴിയിലെ ഒഴിവാക്കലുകളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും ഉയർത്തിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈ പൊരുത്തക്കേടുകൾ നിസ്സാരമാണെന്നും പ്രധാന ആഖ്യാനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതി നിഗമനം ചെയ്തു. സംഭവം നടന്ന് അല്പസമയത്തിനകം സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയ പിഡബ്ല്യു 2 പ്രതി ഓടിപ്പോകുന്നത് നിരീക്ഷിച്ച പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ മൊഴികൾ സ്ഥിരീകരിച്ചതായും വിചാരണ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ അക്കൗണ്ട് വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കണക്കാക്കുകയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

12. അപ്പീൽ വാദിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൊലപാതകത്തിനുപയോഗിച്ച ആയുധം (എംഒ 1 എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തിയ കത്തി) കണ്ടെടുത്തത് വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം കസ്റ്റഡി ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ അപ്പീൽ വാദി നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കത്തി കണ്ടെടുത്തത്. ഫോറൻസിക് പരിശോധനയിൽ കത്തിയിൽ മരിച്ചയാളുടെ രക്തഗ്രൂപ്പുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന മനുഷ്യ രക്തമുണ്ടെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു. മാരകമായ ആക്രമണത്തിൽ ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ മൊഴിക്ക് ഈ കണ്ടെത്തൽ ശക്തമായ സ്ഥിരീകരണം നൽകി. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത രക്തം പുരണ്ട വടികൾ പോലുള്ള കൂടുതൽ ഭൗതിക തെളിവുകൾ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

13. മെഡിക്കൽ തെളിവുകളും ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു. പിഡബ്ല്യു -6 (പോലീസ് സർജൻ) തയ്യാറാക്കിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ എംഒ 1 പോലുള്ള മൂർച്ചയുള്ള ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് ഒന്നിലധികം കുത്തേറ്റതാണ് മരണകാരണമെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഹൃദയത്തിനും ശ്വാസകോശത്തിനും മാരകമായ പരിക്കുകൾ പിഡബ്ല്യു 6 തിരിച്ചറിഞ്ഞു,

ഇത് ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വിവരണവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ, പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ മുറിവ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആക്രമണത്തിനിടെ തനിക്കേറ്റ പരിക്കുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടുകളിലെ മുറിവുകൾ പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന് വിചാരണ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു, ഇത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

14. മരിച്ചയാളും പി.ഡബ്ല്യു.1 ഉം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സി.പി.ഐ(എം) പ്രവർത്തകരാണ് പ്രതികളെ ആക്രമിച്ചതെന്ന് വാദിച്ച പ്രതിഭാഗം സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് സംഭവം നടന്നതെന്ന് വാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണ കോടതി ഈ അവകാശവാദം നിരസിച്ചു, ഇത് തെളിവില്ലാത്തതും അസാധ്യവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. മുറിവ് സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ പരിക്കുകൾ നിസ്സാരവും വലിയ തോതിലുള്ള ആക്രമണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വിവരണവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതുമാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. പ്രതികൾ ആക്രമണകാരികളാണെന്നും സ്വയമ പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയില്ലെന്നും കോടതി വിലയിരുത്തി.

15. ആത്യന്തികമായി, അപ്പീൽ വാദി മനഃപൂർവ്വമായി സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ മരണത്തിനും പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ ഗുരുതരമായ പരിക്കിനും കാരണമായെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചതായി വിചാരണ കോടതി വിലയിരുത്തി. കൊലപാതകത്തിനുപയോഗിച്ച ആയുധം വീണ്ടെടുക്കൽ, സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഫോറൻസിക്, മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ, പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവയുടെ വിശ്വസനീയമായ മൊഴികൾ എന്നിവ ഈ നിഗമനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302, 326, 324 പ്രകാരം അപ്പീൽ വാദിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും

കൊലപാതക കുറ്റത്തിന് ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും മറ്റ് കുറ്റങ്ങൾക്ക് അധിക ശിക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ

16. വിചാരണ വേളയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ പ്രതിയുടെയും പങ്കും ചെയ്ത കുറ്റവും കേരള ഹൈക്കോടതി സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്തു. കണ്ടെത്തലുകൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഓരോ പ്രതിയുടെയും വ്യതിരിക്തമായ പങ്കാളിത്തം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു, അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. ഈ സമഗ്രമായ വിലയിരുത്തൽ ശിക്ഷയുടെ അളവ് അവരുടെ വ്യക്തിഗത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും ആനുപാതികമാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു.

17. ഒന്നാം പ്രതിക്ക് കൊലപാതകത്തിൽ നിർണായക പങ്കുണ്ടെന്ന വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ചു. പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ തെളിവുകൾ സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. അപ്പീൽ വാദി ആദ്യം മരിച്ചയാളെ മരവടികൊണ്ട് മർദ്ദിച്ചതായും ഇടത് തോളിന് പരിക്കേറ്റതായും പിഡബ്ല്യു -1 മൊഴി നൽകി. മരണപ്പെട്ടയാൾ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഒന്നാം പ്രതി കത്തിയെടുത്ത് മുതുകിൽ കുത്തുകയായിരുന്നു. മരിച്ചയാളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പിഡബ്ല്യു -1 ഇടപെട്ടപ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദി അദ്ദേഹത്തിന് നേരെ തിരിഞ്ഞ് നിതംബത്തിൽ കുത്തി. ഈ അക്രമ പ്രവൃത്തി മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ മുഖേന വ്യക്തമായി സാധൂകരിക്കുന്നു. അന്വേഷണത്തിനിടെ കണ്ടെടുത്ത ആയുധം ഉപയോഗിച്ചാകും പിഡബ്ല്യു -1 ന് പരിക്കേറ്റതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പിഡബ്ല്യു -1 നെ

പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്നതിനിടയിലും, അപ്പീൽ വാദി മരിച്ചയാളുടെ നേരെ ആക്രമണം പുനരാരംഭിച്ചു, നെഞ്ചിലും മറ്റ് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിലും ഒന്നിലധികം തവണ കുത്തി.

18. നെഞ്ച്, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം എന്നിവയ്ക്ക് മാരകമായ മുറിവുകൾ ഉൾപ്പെടെ എട്ട് മുറിവുകൾ കണ്ടെത്തിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിന്റെ പ്രാധാന്യം ഹൈക്കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. കണ്ടെടുത്ത കത്തിയുമായി ഈ മുറിവുകൾ പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും മാരകമായ മുറിവുകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്നും പോലീസ് സർജനായ പിഡബ്ല്യു -6 മൊഴി നൽകി. കത്തിയെ അപ്പീൽ വാദിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന രാസ പരിശോധനയിൽ, ആയുധത്തിൽ മരിച്ചയാളുടെ രക്തഗ്രൂപ്പുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന മനുഷ്യ രക്തത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയിലൂടെ കത്തി കണ്ടെടുത്തത് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിന് കൂടുതൽ വിശ്വാസ്യത നൽകി.

19. കുത്തേറ്റ മുറിവുകളുടെ എണ്ണം സംബന്ധിച്ച വിവരണങ്ങൾ കാരണം പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ മൊഴി വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ വാദത്തെയും ഹൈക്കോടതി അഭിസംബോധന ചെയ്തു. പ്രഥമ വിവര പ്രസ്താവനയിലെ (എഫ്ഐഎസ്) ചെറിയ വീഴ്ചകൾ പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ മൊഴിയുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കോടതി ഈ വാദം നിരസിച്ചു. കുത്തേറ്റ പിഡബ്ല്യു -1 ന് ആ സമയത്ത് സമഗ്രമായ വിശദാംശങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കില്ലെന്ന് കോടതി ന്യായീകരിച്ചു, പക്ഷേ അപ്പീൽ വാദിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു - ഒന്നാം പ്രതിയാണ് പ്രധാന അക്രമി. സ്വതന്ത്ര ദൃക്സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു -2 ന്റെ മൊഴി പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ വിവരണത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

20. അപ്പീൽ വാദിയുടെ നടപടികൾ മരണത്തിന് കാരണമാകാനുള്ള വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയുള്ളതാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി. മൂർച്ചയേറിയ ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് സുപ്രധാന അവയവങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചതിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് സംഭവസമയത്ത് ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വാക്കുതർക്കത്തിൽ തുടക്കത്തിൽ വടികളുടെ ഉപയോഗം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാമെങ്കിലും, കത്തി എടുത്തും ഉപയോഗിച്ചും അക്രമം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ തീരുമാനം മനഃപൂർവവും ഏകപക്ഷീയവുമായ നടപടിയാണെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ പെരുമാറ്റം അദ്ദേഹത്തെ മറ്റ് പ്രതികളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിർത്തി, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇരകളെ വടികൾ ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കുന്നതിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങിനിന്നു.

21. ഇതിനു വിപരീതമായി, പിഡബ്ല്യു -1 ന് ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽപ്പിച്ചതിന് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം 2, 3 പ്രതികൾ ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തതായി കണ്ടെത്തി. പിഡബ്ല്യു -1 നെ തല്ലാൻ അവർ വടികൾ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് തെളിവുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു അതിന്റെ ഫലമായി കാലിന് ഒടിവ് ഉൾപ്പെടെ മാരകമല്ലാത്ത പരിക്കുകൾ സംഭവിച്ചു. രണ്ടും മൂന്നും പ്രതികൾ കൊലപാതകം നടത്താൻ അപ്പീൽ വാദിയുമായി പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം പങ്കിട്ടുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ലെന്ന വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിനോട് ഹൈക്കോടതി യോജിച്ചു. അപ്പീൽ വാദി ഒളിപ്പിച്ച കത്തിയെക്കുറിച്ചോ അത് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചോ അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഈ അറിവില്ലായ്മ കാരണം കൊലപാതകത്തിന് അവരെ പ്രതിചേർക്കാൻ ഐപിസി സെക്ഷൻ 34 പ്രയോഗിക്കുന്നത് തടയപ്പെട്ടു.

22. ഓരോ പ്രതിയുടെയും പ്രത്യേക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം ശിക്ഷ നിർണയിക്കേണ്ടതെന്ന തത്വം ഹൈക്കോടതി അടിവരയിട്ടു. 2, 3 പ്രതികൾ ആക്രമണത്തിൽ പങ്കാളികളാണെങ്കിലും, ഒന്നാം പ്രതി നടത്തിയ കൂട്ടക്കൊലയിലേക്ക് അവരുടെ പങ്കാളിത്തം വ്യാപിപ്പിച്ചില്ല. വടികൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രാരംഭ ആക്രമണം മരിച്ചയാളെ കൊല്ലാനുള്ള മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത പദ്ധതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഉണ്ടായിരുന്ന അത്തരമൊരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വടികൾക്കുപകരം കത്തി ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമണം ആരംഭിക്കുമായിരുന്നു.

23. കൂട്ടുപ്രതികളോട് തുല്യത പുലർത്തണമെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ ഹർജിയും ഹൈക്കോടതി തള്ളി. കുറ്റാരോപിതരായ 2, 3 പ്രതികളുടേതിനേക്കാൾ ഭൗതികമായി വ്യത്യസ്തവും കൂടുതൽ കുറ്റകരവുമാണ് അപ്പീൽ വാദിയുടെ പങ്കെന്ന് കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് അപ്പീൽ വാദി ഏല്പിച്ച മാരകമായ പരിക്കുകൾ മനഃപൂർവ്വവും ലക്ഷ്യം വച്ചതും മരണത്തിന് കാരണമാകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതുമായിരുന്നു, അതേസമയം കൂട്ടുപ്രതികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പി.ഡബ്ല്യു -1 ന് നേരെയുള്ള മാരകമല്ലാത്ത ആക്രമണങ്ങളിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങി യിരുന്നു. അതിനാൽ, തുല്യതയുടെ തത്വം ഈ കേസിൽ ബാധകമായിരുന്നില്ല.

24. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ കൊലപാതകത്തിന് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ചു. ദൃക്സാക്ഷി മൊഴികൾ, മെഡിക്കൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ, ഫോറൻസിക് കണ്ടെത്തലുകൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ തെളിവുകൾ വളരെ വലുതാണെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം 2, 3 പ്രതികൾക്ക് ചുമത്തിയ ശിക്ഷകളും സ്ഥിരീകരിച്ചു, കാരണം അവർ സംഭവത്തിൽ അവരുടെ പരിമിതമായ പങ്ക് ഉചിതമായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.

ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ

25. കയ്യാങ്കളിയും ഉദ്ദേശ്യമില്ലായ്മയും : രണ്ട് എതിരാളി വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കയ്യാങ്കളിയിൽ നിന്നാണ് സംഭവം ഉണ്ടായതെന്ന് അപ്പീൽ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു, ഈ സമയത്ത് മരിച്ചയാളെ കുത്തിക്കൊലപ്പെടുത്തിയത് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചതല്ല, മറിച്ച് നിമിഷത്തിന്റെ ചൂടിൽ സ്വമേധയാ സംഭവിച്ചതാണ്. കൊലപാതകം നടത്താൻ മനഃപൂർവ്വമായ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്നും വാക്കേറ്റത്തിനിടെയുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ നിന്നാണ് നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവം ഉണ്ടായതെന്നും അപ്പീൽ വാദി വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണ വേളയിൽ ഹാജരാക്കിയ ഗണ്യമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ വാദം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

എ. ഗുരുതരമായ പരിക്കുകൾ:

25.1 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 300-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കൊലപാതകമായി കണക്കാക്കാമെന്ന കോടതികളുടെ നിഗമനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ് മരണപ്പെട്ട ആൾക്ക് ഉണ്ടായ പരിക്കുകളുടെ കാഠിന്യം. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം, മരിച്ചയാളുടെ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ മുറിവുകൾ മൂർച്ചയേറിയ കത്തി മൂലമുണ്ടായതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വിചാരണ കോടതിയുടെ ഉത്തരവിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പരിക്കുകളിൽ നെഞ്ച്, വാരിയെല്ല്, ശ്വാസകോശം, ഹൃദയം തുടങ്ങിയ സുപ്രധാന ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നിലധികം ആഴത്തിലുള്ള മുറിവുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

25.2 പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തിയ പിഡബ്ല്യു -6 പോലീസ് സർജന്റെ മൊഴി പരിക്കുകളുടെ മാരക സ്വഭാവം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. അന്വേഷണത്തിനിടെ കണ്ടെടുത്ത കത്തി മൂലമുണ്ടായ നിരവധി മുറിവുകൾ ഉൾപ്പെടെ ഒന്നിലധികം പരിക്കുകളാണ് മരണകാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് മരിച്ചയാൾക്കുണ്ടായ പരിക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

മരണത്തിനു മുമ്പുള്ള ബാഹ്യമായ പരിക്കുകൾ:

1. (എ) 4x2x0.5 സെന്റിമീറ്റർ നീളമുള്ള മുറിവ് തലയുടെ വലത് വശം, തിരശ്ചീനമായ, മുകളിലെ ആന്തരിക അറ്റം ഓക്സിപുട്ടിന് 2 സെന്റിമീറ്റർ താഴെയും 2 സെന്റീമീറ്റർ പുറം മുതൽ മദ്ധ്യഭാഗം വരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

2. ഇടത് തോളിന്റെ മുകൾ ഭാഗവും പിൻഭാഗവും ഉൾപ്പെടുന്ന 12x3x1-2 സെന്റിമീറ്റർ തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ്, ലംബമായി താഴേക്കും പിന്നോട്ടും നീളുന്നു, മുകളിലെ ആന്തരിക അറ്റം 17 സെന്റീമീറ്റർ പുറം മുതൽ മിഡ് ലൈൻ ഫ്രണ്ട് വരെയും തോളിന് മുകളിലും.

3. (എ) 3x2x3.5 സെന്റിമീറ്റർ നീളമുള്ള തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ് (കുത്തേറ്റ മുറിവുകൾ) ഇടത് നെഞ്ചിന്റെ മുൻവശം, ചരിവുള്ളതും, മുകൾ അറ്റം താഴ്ന്നതിനേക്കാൾ മധ്യഭാഗം, മുകൾ ഭാഗം 12 സെന്റീമീറ്റർ പുറം മുതൽ മിഡ് ലൈൻ ഫ്രണ്ട് വരെയും, കോളർ അസ്ഥിയുടെ മധ്യഭാഗത്ത് രണ്ട് സെന്റീമീറ്റർ താഴെയും ഉൾപ്പെടുന്നു. പിറകോട്ടും വലത്തോട്ടും, അറ്റം ചുരുങ്ങി, അരികുകളുടെ വ്യത്യാസം.

4. (എ) തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ് (കുത്തേറ്റ മുറിവ്) 2x1.5x3.5cm വലത് നെഞ്ചിന്റെ മുൻവശം, താഴത്തെ അറ്റത്തേക്കാൾ ചരിവുള്ളതും, മുകൾ അറ്റം താഴത്തെ അറ്റത്തേക്കാൾ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് നിന്ന് അകലെയും, മുകളിലെ ആന്തരിക അറ്റം 10 സെന്റിമീറ്റർ പുറം മുതൽ മിഡ് ലൈൻ ഫ്രണ്ട് വരെയും, കോളർ അസ്ഥിയുടെ

മധ്യഭാഗം 17 സെന്റിമീറ്റർ താഴെയും, താഴേക്കും പിന്നോട്ടും ഇടത്തോട്ടും നയിക്കപ്പെടുന്നു.

5. നടുവിരലിന്റെ വേരിൽ ഇടത് കൈയുടെ ഡോർസം ഉൾപ്പെടുന്ന മുറിവ് 2x0.8x0.5 സെന്റിമീറ്റർ ആണ്.

മരണത്തിനു മുൻപുള്ള ആന്തരിക പരിക്കുകൾ:

1. (ബി) ശിരോചർമ്മത്തിന്റെ മുൻഭാഗം ഉൾപ്പെടുന്ന 17×10 ഇഎമ്മും പിൻഭാഗത്തിന്റെ വലത് വശം ഉൾപ്പെടുന്ന 5x3 സെന്റിമീറ്ററും. ഇന്റർ വൺ ആണ്. മുറിവിന്റെ അടിയിലും ചുറ്റും നമ്പർ 1-(എ).

2. (ബി) (i) ഇടത് മുൻവശത്തെ നെഞ്ച് ഭിത്തിയുടെ മുകൾ ഭാഗത്തെ ആന്തരിക അറ്റത്ത് കോളർ അസ്ഥിയിലും മിഡ് ലൈൻ മുൻവശത്തും ഉൾപ്പെടുന്ന 23x9 സെന്റിമീറ്റർ കോൺട്യൂഷൻ.

(ii) ഇടത് മുൻ നെഞ്ച് ഭിത്തി (വാരിയെല്ല്, ഇന്റർ കോസ്റ്റൽ പേശികൾ) ഉൾപ്പെടുന്ന 8x0.5x l സെന്റീമീറ്റർ തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ്, ഇത് നെഞ്ചിന്റെ അറയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറുന്നു, 3, 4 വാരിയെല്ലുകളുടെ ഒടിവ്, മുകളിലെ ആന്തരിക അറ്റം 10 സെന്റീമീറ്റർ പുറം മുതൽ മിഡ് ലൈൻ ഫ്രണ്ട് വരെയും കോളർ അസ്ഥിയുടെ മധ്യത്തിൽ 9 സെന്റിമീറ്റർ താഴെയും.

(iii) ഇടത് ആട്രിയവും ഹൃദയത്തിന്റെ ഇടത് വെൻട്രിക്കിളിന്റെ മുകൾ ഭാഗവും ഉൾപ്പെടുന്ന തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ് 7x2x1.5 em ആണ്, ഇത് ആന്റിറോ പാർശ്വഭിത്തിയുടെ മുഴുവൻ കനത്തിലൂടെയും അറയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറുന്നു, മിട്രൽ വാൽവ് ലഘുലേഖകൾ കീറുന്നു, മുറിവിന്റെ അരികുകളിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു.

(iv) മുകളിലെ ലോബിന്റെ ബാഹ്യവശം ഉൾപ്പെടുന്ന ഇടത് ശ്വാസകോശത്തിന്റെ 4xlx0.5 cm ഉം പുറം വശം ഉൾപ്പെടെ 2x2x0.5 cm ഉം· മുമ്പത്തെ പരിക്കിന്

തൊട്ടുതാഴെ താഴത്തെ ലോബിന്റെ പുറം വശം ഉൾപ്പെടുന്ന താഴത്തെ ലോബും 6x3 സെന്റിമീറ്റർ കോൺട്യൂഷനും

പരിക്ക് നമ്പർ 3 (ബി) അടിയിലാണ്, ഇത് പരിക്ക് നമ്പറുമായി പൊരുത്തപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. (3) (എ), രണ്ട് മുറിവുകളുടെയും മൊത്തം ആഴം 6 സെന്റിമീറ്റർ ആണ്.

4. (ബി) (i) വലതു മുൻ നെഞ്ചിന്റെ ഭിത്തിയുടെ മുകൾ അറ്റത്ത് 13 സെന്റീമീറ്റർ താഴെയും മിഡ് ലൈൻ മുൻവശത്തും ഉൾപ്പെടുന്ന 10×7 സെന്റീമീറ്റർ കോൺട്യൂഷൻ.

(ii) വലത് മുൻ നെഞ്ച് ഭിത്തി (വാരിയെല്ല്, ഇന്റർകോസ്റ്റൽ പേശികൾ) ഉൾപ്പെടുന്ന 4x2x2 സെന്റിമീറ്റർ തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവ്, നെഞ്ചിന്റെ അറയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറുന്നു, അഞ്ചാം വാരിയെല്ലിന്റെ ഒടിവോടെ, മുകളിലെ ആന്തരിക അറ്റം 9 സെന്റീമീറ്റർ പുറം മുതൽ മിഡ് ലൈൻ ഫ്രണ്ട് വരെയും കോളർ അസ്ഥിയുടെ മധ്യഭാഗത്ത് 20 സെന്റിമീറ്റർ താഴെയും അരികുകൾ.

(iii) മധ്യ ലോബിന്റെ പുറംവശം ഉൾപ്പെടുന്ന വലത് ശ്വാസകോശത്തിന്റെ 2x1x0.5 സെന്റിമീറ്റർ വിള്ളൽ.

പരിക്ക് നമ്പർ. (4) (ബി) അടിയിലാണ്, പരിക്കിന്റെ തുടർച്ചയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. (4) (എ) രണ്ട് മുറിവുകളുടെയും മൊത്തം ആഴം 5 സെന്റിമീറ്റർ ആണ്.

25.3 പരിക്കുകളിൽ, ചിലത് മാരകമാണെന്ന് പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു:

i. നെഞ്ചിലും വാരിയെല്ലിലും തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവുകൾ. ഈ പരിക്കുകൾ ശ്വാസകോശവും ഹൃദയവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആന്തരിക അവയവങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ ആഘാതമുണ്ടാക്കി.

ii. ഹൃദയത്തിന്റെ ഛിന്നഭിന്നമായ മുറിവ്. ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ പരിക്ക് ഇടത് ആട്രിയത്തിലും ഇടത് വെൻട്രിക്കിളിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തും 7× 2x1.5 സെന്റിമീറ്റർ അളക്കുന്ന

തുളച്ചുകയറുന്ന മുറിവാണ്, ഇത് ഹൃദയത്തിന്റെ ആന്റിറോലാറ്ററൽ ഭിത്തിയുടെ മുഴുവൻ കനത്തിലൂടെയും വ്യാപിച്ചു. ഈ പരിക്ക് മിട്രൽ വാൽവ് ലീഫ്ലെറ്റ്സ് കീറുകയും മുറിവിന്റെ അരികുകളിൽ കഴപ്പങ്ങൾക്ക് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രത്യേക പരിക്ക് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് പര്യാപ്തമാണെന്ന് മെഡിക്കൽ വിദഗ്ധൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, മരിച്ചയാൾക്ക് സംഭവിച്ച മറ്റ് പരിക്കുകൾ വളരെ ഗുരുതരമായിരുന്നു, അവ മാരകമായ അനന്തരഫലം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

25.4 **വിർസ സിങ്ങ് vs സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പെപ്സു കേസിൽ[3],** കുറ്റാരോപിതൻ 1 ഉദ്ദേശിച്ചതും അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതുമായ മുറിവ് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണകാരണമാകാൻ പര്യാപ്തമാണോ അല്ലയോ എന്ന് വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ കേസിലും ഇത് പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കണമെന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ, വയറ്റിൽ കത്തി കുത്തിയാണ് മുറിവുണ്ടായത്, കത്തി മരിച്ചയാളുടെ വയറ്റിൽ തുളച്ചുകയറുകയും കുടലിന് പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണ ഗതിയിൽ അത്തരമൊരു മുറിവ് മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് ഡോക്ടറുടെ വിദഗ്ധ അഭിപ്രായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, പരിക്ക് ആകസ്മികമോ മനഃപൂർവ്വമോ ആണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകളുടെയോ സാഹചര്യങ്ങളുടെയോ അഭാവത്തിൽ, അത്തരം പരിക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രതി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതായി അനുമാനിക്കപ്പെട്ടു, അതിനാൽ ഇത് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ലെ ഖണ്ഡം 3 ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

25.5 **മനുഭായ് അത്താഭായ് vs സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത്[4], അരുൺ നിവാലാജിമോർ vs സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര[5]** തുടങ്ങിയ നിരവധി കേസുകളിൽ ദൃക്സാക്ഷികൾ കണ്ട 3 ക തെളിവുകൾ

3 [1958] SCR 1495
4 [2007] 7 SCR 1115: (2007) 10 SCC 358
5 [2006] സപ്. 4 SCR 301 : (2006) 12 SCC 613

വിശ്വസനീയവും വൈദ്യശാസ്ത്രം നന്നായി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മറ്റ് തെളിവുകളും ആത്മവിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്തരം മാരകമായ പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രതിക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ന്യായമായ സംശയത്തിനതീതമായി കൊലപാതകക്കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ അത്തരം തെളിവുകൾ മതി. മുറിവേറ്റ സ്ഥലം, ആയുധത്തിന്റെ സ്വഭാവം, മുറിവേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രയോഗിച്ച ശക്തി, അത്തരം മറ്റ് പരിഗണനകൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും തെളിവുകളിൽ നിന്നും ഈ ഉദ്ദേശ്യം ശേഖരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ പ്രതിക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടോ എന്ന് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകൾ പ്രത്യേകം കണക്കിലെടുത്ത് തീരുമാനിക്കണം.

25.6 **നിഷാൻ സിങ്ങ് vs പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം**[6] കേസിൽ ഈ കോടതി ഈ നിലപാട് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവിടെ കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി മറ്റൊരാളുടെ കൈവശമുള്ള ആയുധം തട്ടിയെടുക്കുകയും മരണപ്പെട്ടയാളെ ക്രൂരമായി പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മരണം സംഭവിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് പറയാനാവില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

25.7 അപ്പീൽ വാദിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെടുത്ത കത്തി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഒന്നാം പ്രതി ഈ മുറിവുകൾ വരുത്തിയതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചു. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ പിഡബ്ല്യു -18 ഈ വീണ്ടെടുക്കൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും കണ്ടെടുക്കൽ റിപ്പോർട്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു -16 കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, ഈ പരിക്കുകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് ഡോക്ടർ

6 [2008] 4 SCR 500 : (2008) 17 SCC 505

പിഡബ്ല്യു - 6 മൊഴി നൽകി. ഈ സാക്ഷികളുടെ എതിർ വിസ്താരത്തിൽ തെളിവുകളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകളൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. തൽഫലമായി, അപ്പീൽ വാദി ഏല്പിച്ച മാരകമായ പരിക്കുകളാണ് മരണപ്പെട്ടയാളുടെ മരണത്തിന് നേരിട്ടുള്ള കാരണമെന്ന് കോടതികൾ ശരിയായി അനുമാനിച്ചു.

ബി. കൊലപാതകം നടത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം

25.8 കൊലപാതകം നടത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ അഭാവമാണ് അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രാഥമിക പ്രതിരോധം. എന്നിരുന്നാലും, പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവവും സ്ഥാനവും, ഉപയോഗിച്ച ആയുധം, സംഭവസമയത്ത് അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ പ്രവൃത്തിയെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശ്യം അനുമാനിക്കാൻ കഴിയും. മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ശരീരത്തിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായ നെഞ്ച്, വാരിയെല്ലുകൾ, ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം എന്നിവയിലാണ് മുറിവുകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രദേശങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം ലക്ഷ്യമിടുന്നത് മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാവുന്ന ദോഷം വരുത്താനുള്ള വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷിയുടെ മൊഴിയനുസരിച്ച്, അപ്പീൽ വാദി മരിച്ചയാളെ ഗണ്യമായ ശക്തിയോടെ കുത്തി, പരിക്കുകൾ മനഃപൂർവ്വമോ കുറഞ്ഞത് അവയുടെ സ്വാഭാവിക പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോടെയോ സംഭവിച്ചതാണെന്ന പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദത്തെ കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. മറ്റ് കൂട്ടുപ്രതികൾക്ക് വടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്, ഒന്നാം പ്രതിയുടെ കൈവശം മൂർച്ചയുള്ള കത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു. കയ്യാങ്കളി സമയത്ത് അത്തരമൊരു ആയുധം കൈവശം വയ്ക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനുമുള്ള തീരുമാനം കേവലം ശാരീരിക വാക്കേറ്റത്തിനപ്പുറം അക്രമം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊല്ലാൻ അപ്പീൽ വാദി മുൻകൂട്ടി ഉദ്ദേശ്യമില്ലെങ്കിലും, അത്തരം പരിക്കുകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് സാഹചര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ സുപ്രധാന ഭാഗങ്ങളെ കുത്തുന്ന മനഃപൂർവമായ പ്രവൃത്തിയും ഉപയോഗിച്ച ബലപ്രയോഗവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അപ്പീൽ വാദി തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മാരകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനായിരിക്കണം എന്നാണ്. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം, സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായ അത്തരം പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം കൊലപാതകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, കൊലപാതകത്തിന് കാരണമാകാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഒഴികെയുള്ള ഘടകങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടാലും, മാരകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് മാത്രം മതി കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്ക് മേൽ കുറ്റം ചുമത്താൻ.

25.9 നടപടി മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചതല്ലെന്ന അപ്പീൽ വാദിയുടെ വാദവും കീഴ്കോടതികൾ തള്ളി. ആക്രമണം മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഈ നിമിഷത്തിന്റെ ആവേശത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് അക്രമാസക്തമായ ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഉദ്ദേശ്യം ഉയർന്നുവരാം. മാരകമായ ആയുധം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ തീരുമാനവും ഇരയുടെ സുപ്രധാന അവയവങ്ങളെ ക്രൂരമായി ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നതും കൊലപാതകത്തിന് ആവശ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിക്കാനോ ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ അനന്തരഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കുറഞ്ഞപക്ഷം അറിവ് നേടാനും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ലെ ഖണ്ഡം 3 പ്രകാരം മരിച്ചയാളുടെ മരണത്തിന് അപ്പീൽ വാദിയെ ഉത്തരവാദിയാക്കാനും പര്യാപ്തമാണ്.

25.10 ആ പ്രത്യേക മുറിവ് വരുത്താൻ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി വിർസ സിങ്ങിൽ (മേൽ പരാമർശം) വിധിച്ചു, അതായത് മുറിവ് ആകസ്മികമോ മനഃപൂർവമോ അല്ല, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും

തരത്തിലുള്ള പരിക്ക് ആണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ആ പ്രത്യേക മുറിവ് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതായിരുന്നു.

25.11 300-ാം വകുപ്പിലെ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം, മരണത്തിന് കാരണമാകാൻ സാധാരണ ഗതിയിൽ പര്യാപ്തമായ ശാരീരിക പരിക്കുകൾ വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ, കേസ് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂഷൻ വസ്തുനിഷ്ഠമായി സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു:

1. ശാരീരികമായ ഒരു മുറിവുണ്ടായിരിക്കണം;

2. മുറിവിന്റെ സ്വഭാവം തെളിയിക്കപ്പെടണം;

3. ആ പ്രത്യേക ശാരീരിക മുറിവ് വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കണം;

4. ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട മുറിവ് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായ മുറിവ് ആയിരിക്കണം.

25.12 കോടതി പിന്നീട് വിധിച്ചതെന്തെന്നാൽ :

"13. ഈ നാല് ഘടകങ്ങളും പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ (തീർച്ചയായും, അതിന്റെ ഭാരം പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ചുമലിലാണ്) വകുപ്പ് 300 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം കൊലപാതകമാണ്, "മൂന്നാമതായി. മരണം വരുത്താൻ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് പ്രശ്നമല്ല. സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് പര്യാപ്തമായ ഒരു തരത്തിലുള്ള മുറിവുണ്ടാക്കാൻ പോലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് പ്രശ്നമല്ല (ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥ വ്യത്യാസമില്ല). അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് അറിവില്ല എന്നത് പോലും പ്രശ്നമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ ശാരീരിക പരിക്കിന് കാരണമാകാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, അന്വേഷണത്തിന്റെ ബാക്കി

ഭാഗം തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠമാണ്, മാത്രമല്ല തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠമായ അനുമാനത്തിന്റെ കാര്യമെന്ന നിലയിൽ, സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണം വരുത്താൻ പരിക്ക് പര്യാപ്തമാണോ എന്നതാണ് ഒരേയൊരു ചോദ്യം. സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായ പരിക്കുകൾ വരുത്തി ഓടാനും തങ്ങൾ കൊലപാതകക്കുറ്റത്തിന് കുറ്റക്കാരല്ലെന്ന് അവകാശപ്പെടാനും ആർക്കും ലൈസൻസില്ല. അവർ അത്തരം മുറിവുകൾ ഏൽപ്പിച്ചാൽ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. മുറിവ് യാദൃശ്ചികമോ മനഃപൂർവമോ ആണെന്ന് ന്യായമായി അനുമാനിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയൂ."

25.13 **വിനോദ് കുമാർ vs അമൃത്പാൽ കേസിൽ**[7] ഈ നിലപാട് അടുത്തിടെ ഈ കോടതി ശരിവച്ചിട്ടുണ്ട് , അതിൽ ബെഞ്ച് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു: "24. വകുപ്പ് 300 ലെ "മൂന്നാമതായി" മൂന്ന് ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, മരണം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യം പ്രതിയുടെ ഭാഗത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നത് അപ്രസക്തമാണ്. കൂടാതെ, സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന തരത്തിലുള്ള മുറിവുണ്ടാക്കാൻ പോലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് പ്രശ്നമല്ല. അത്തരം ഒരു പ്രവൃത്തി മരണത്തിന് കാരണമാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന അറിവ് പോലും "മൂന്നാമതായി" ആകർഷിക്കാൻ ആവശ്യമില്ല.

25.14 **വിർസ സിങ്ങ് (മേൽ പരാമർശം)** കേസിലെ വിധിയെത്തുടർന്ന് **ബൽക്കർ സിങ്ങ് vs ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം**[8] കേസിൽ ഈ കോടതി നിയമത്തിന്റെ നിലപാട് കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുകയും രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റിയാൽ കുറ്റകരമായ നരഹത്യ കൊലപാതകമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു:

7 [2021] 11 SCR 954: (2021) 19 SCC 181
8 [2009] 5 SCR 242 : (2009) 15 SCC 366

a. മരണത്തിന് കാരണമായ പ്രവൃത്തി മരണം സംഭവിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അല്ലെങ്കിൽ ശാരീരികമായി മുറിവേൽപ്പിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ചെയ്യുക ; കൂടാതെ

b. സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണം സംഭവിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ മുറിവ് വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

25.15 മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ, സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന ശാരീരിക മുറിവേൽപ്പിക്കുക എന്നതിൽ മാത്രമായി പ്രതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരിമിതപ്പെടുത്തിയാലും, കൊലപാതകക്കുറ്റം ഇപ്പോഴും തെളിയിക്കപ്പെടുമെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

25.16 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 ലെ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡം കൊലപാതകത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന ശാരീരിക പരിക്കുകൾ വരുത്തി മരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽ വാദിയുടെ നടപടികൾ ഈ മാനദണ്ഡങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രധാന അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം പരിക്കുകൾ വരുത്താൻ ഉപയോഗിച്ച കത്തിയാണ് അപ്പീൽ വാദിയുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നത്. മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഈ പരിക്കുകളുടെ മാരകമായ സ്വഭാവവും സാഹചര്യങ്ങളും മരണം വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് മരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാമെന്ന അറിവോടെ പരിക്കുകൾ വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കോ ആക്രമണം വ്യക്തമായി വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ഒന്നാം പ്രതിക്ക് അത്തരം ശാരീരിക പരിക്കുകൾ വരുത്താൻ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് അനുമാനിച്ചാലും, അത്തരം പരിക്കുകൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ മരണത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന അറിവിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് കത്തി ഉപയോഗിച്ച് പരിക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

25.17 സംഭവം സ്വമേധയാ ഉണ്ടായ കയ്യാങ്കളിയാണെന്ന പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ വാദം അപ്പീൽ വാദിയെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് മുക്തനാക്കുന്നില്ല. കയ്യാങ്കളി ആക്രമണത്തിന് കാരണമായിരിക്കാമെങ്കിലും, അപ്പീൽ വാദിയുടെ മാരകായുധത്തിന്റെ ഉപയോഗവും പരിക്കുകൾ വരുത്തിയ രീതിയും കുറ്റകൃത്യത്തെ മനഃപൂർവമല്ലാത്ത നരഹത്യയിൽ നിന്ന് കൊലപാതകത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം, കാഠിന്യം, ആയുധം തിരഞ്ഞെടുക്കൽ, അതിന്റെ ഉപയോഗ രീതി എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉദ്ദേശ്യം അനുമാനിക്കാമെന്ന് കോടതികൾ സ്ഥിരമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാരകമായ ആയുധത്തിന്റെ ഉപയോഗവും ശരീരത്തിന്റെ സുപ്രധാന ഭാഗങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം ലക്ഷ്യമിടുന്നതും അത്തരം ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ശക്തമായ സൂചകങ്ങളാണ്.

25.18 തെളിവുകളുടെയും നിയമ തത്വങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ, സ്വാഭാവികതയുടെയും മുൻകൂട്ടിയുള്ള തീരുമാനത്തിന്റെ അഭാവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇളവ് നൽകണമെന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ അപേക്ഷ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല. മുറിവുകളുടെ സ്വഭാവവും സ്ഥാനവും, ആയുധത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും, ആക്രമണത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ മരണത്തിന് കാരണമായതിന് അപ്പീൽ വാദിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം അസന്ദിഗ്ധമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആ നിമിഷത്തിന്റെ പ്രേരണയിലാണ് ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്ന വാദം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയോ അപ്പീൽ വാദി ചെയ്ത കുറ്റത്തെയോ കുറയ്ക്കുന്നില്ല.

26. ആത്മരക്ഷാർഥം എന്ന വാദം : ഒന്നാം പ്രതിയുടെ ജീവന് ഭീഷണിയുണ്ടെന്ന് കരുതിയാണ് കുത്തിയതെന്ന് വാദിച്ച് അപ്പീൽ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ അവകാശം ഉപയോഗിച്ചു. അപ്പീൽ വാദി നിയമാനുസൃതമായ പ്രതിരോധത്തിന്റെ പരിധികൾ ലംഘിച്ചുവെന്നും അതുവഴി ഈ നിയമം ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 300 ലെ അപവാദം 2 ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുമെന്നും വാദിച്ചു :

ശരീരത്തിന്റെയോ സ്വത്തിന്റെയോ കാര്യത്തിൽ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെ സ്വയരക്ഷാവകാശം വിനിയോഗിക്കുന്ന വേളയിൽ നിയമപരമായി അനുവദനീയമായ അധികാരം കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുകയും തന്നിമിത്തം ആ വ്യക്തിയുടെ മരണം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആ നരഹത്യ കൊലപാതകമായി കണക്കാക്കുകയില്ല."

26.1 **ആത്മരക്ഷാർഥം** വിനിയോഗിച്ചതും അതുവഴി നിയമപ്രകാരം നൽകിയിരിക്കുന്ന അധികാരത്തെ മറികടക്കുകയും ചെയ്ത അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവൃത്തി ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 304 പ്രകാരം കൊണ്ടുവരുന്നതിന്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 അപവാദം 2 ന്റെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരണം - അതിനായി അതിലെ ഘടകങ്ങൾ തെളിയിക്കണം. ഈ അപവാദത്തിനുള്ള ഘടകങ്ങൾ ഇവയാണ്:

1. ഏറ്റുമുട്ടൽ നടത്തുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച തെറ്റിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റ മുക്തനായിരിക്കണം;

2. ജീവിതത്തിന് ആസന്നമായ ഒരു അപകടം അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമോ പ്രത്യക്ഷമോ ആയ വലിയ ശാരീരിക ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരിക്കണം;

3. പ്രതികൾക്ക് പരിക്ക് ഏറ്റിട്ടുണ്ടാകണം;

4. പ്രതികൾ വരുത്തിയ പരിക്കുകൾ;

5. പൊതു അധികാരികളെ ആശ്രയിക്കാൻ പ്രതികൾക്ക് സമയമോ അവസരമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

26.2 ആസന്നമായ അപകടമോ നിയമവിരുദ്ധമായ ആക്രമണമോ നേരിടുമ്പോൾ സ്വയം പരിരക്ഷിക്കാൻ പൗരന്മാരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിന് സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം നിയമം നൽകുന്നുവെന്ന് **ദർശൻ സിങ്ങ് vs പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം**[9] കേസിൽ ഈ കോടതി 1

9 [2010] 1 SCR 642 : (2010) 2 SCC 333

വിധിച്ചു. എന്നാൽ അത്തരം പരിരക്ഷ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയോ കേസിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

26.3 ആസന്നമായ ദോഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലാണ് അപ്പീൽ വാദി പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് അപ്പീൽ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, വാക്കുതർക്കത്തിനിടെ അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഉണ്ടായ പരിക്കുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ വാദം പരാജയപ്പെടുന്നു. മുറിവ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽ വാദിക്ക് നിസ്സാര പരിക്കുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ:

i. നിതംബത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് മുറിവ്

ii. നെറ്റിയിൽ ഒരു ഉരച്ചിൽ.

26.4 ഈ പരിക്കുകൾ ഉപരിപ്ലവമാണെന്നും അപ്പീൽ വാദിയുടെ ജീവനോ സുരക്ഷയ്ക്കോ യഥാർത്ഥമോ ആസന്നമോ ആയ ഭീഷണിയില്ലെന്നും മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. അപകടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ന്യായയുക്തമോ പ്രതിരോധത്തിനായി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച ശക്തിക്ക് ആനുപാതികമോ അല്ലെന്ന് ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ ശരിയായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുറ്റാരോപിതന്റെ ഭാഗത്തുള്ള മുറിവുകളുടെ എണ്ണം സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ പര്യാപ്തമായേക്കില്ല എന്നത് നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ നിലപാടാണ്, **വി. സുബ്രമണി vs തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം**[10] കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ എന്നാൽ രേഖകളിലെ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് സ്വകാര്യ പ്രതിരോധത്തിനുള്ള കേസ് ഉണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ കേസിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

26.5 പ്രതിരോധത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അപ്പീൽ വാദി അവകാശപ്പെട്ടാലും, വാക്കേറ്റം നടത്തിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്ക് അവഗണിക്കാനാവില്ല. ഏറ്റുമുട്ടലിലേക്ക്

10 [2005] 2 SCR 536 : (2005) 10 SCC 358

നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചപ്പോൾ അപ്പീൽ വാദിക്ക് അപവാദത്തിന്റെ പ്രയോജനം നേടാൻ കഴിയില്ല. **സോനെ ലാൽ vs ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം**[11] കേസിലാണ് ഇങ്ങനെ വിധിച്ചത് ആക്രമണകാരികൾക്ക്, അവരുടെ ആക്രമണത്തിന്റെ ഇരകളിൽ നിന്ന് പരിക്കേൽക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം അവർക്കില്ല. ഒന്നാം പ്രതിയായ അപ്പീൽ വാദിയും കൂട്ടുപ്രതികളുമാണ് കയ്യാങ്കളിയിൽ ആക്രമണം നടത്തിയതെന്ന് ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇരയെയും കൂട്ടാളികളെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വടികളും കത്തിയും കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കുറ്റാരോപിത സംഘമാണ് ആക്രമണം ആരംഭിച്ചത്. കുത്തലിലേക്ക് നയിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം വിവരിച്ച പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷിയായ പിഡബ്ല്യു - 1 ന്റെ മൊഴിയിൽ നിന്ന് ഈ വസ്തുത സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഒന്നാം പ്രതി സ്വയരക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അനുമാനിച്ചാലും, ഉപയോഗിച്ച ബലപ്രയോഗം അമിതവും ആനുപാതികവുമല്ലെന്ന് തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. നെഞ്ച്, ഹൃദയം തുടങ്ങിയ സുപ്രധാന അവയവങ്ങളിൽ മരണപ്പെട്ടയാളെ ഒന്നിലധികം തവണ കുത്തുന്ന പ്രവൃത്തി സ്വയം പ്രതിരോധ അവകാശത്തിന് കീഴിൽ അനുവദനീയമായതിലും അപ്പുറമാണ്.

26.6 പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയും പിഡബ്ല്യു - 6 (പോലീസ് സർജൻ) മൊഴിപ്രകാരം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതുപോലെയും, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് സംഭവിച്ച പരിക്കുകൾ കഠിനവും മനഃപൂർവവുമായിരുന്നു. നിസ്സാര പരിക്കുകളോടുള്ള സ്വയം പ്രതിരോധമായി അപ്പീൽ വാദിയുടെ നടപടികളെ ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല.

26.7 മേൽപ്പറഞ്ഞ കണ്ടെത്തലുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 അപവാദം 2 പ്രകാരം സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ അവകാശം പരിധി കടന്നു എന്ന തത്വം

11 [1981] 3 SCR 352 : (1981)2 SCC 531

അപ്പീൽ വാദിയുടെ കേസിൽ ബാധകമല്ല. താഴെയുള്ള കോടതികൾ ഈ വാദം ശരിയായി നിരസിച്ചു, അപ്പീൽ വാദി ആസന്നമായ ഒരു അപകടത്തിലും പെട്ടവനല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനഃപൂർവവും അമിതവുമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

27. കുറ്റാരോപിതരായ മറ്റ് വ്യക്തികളുമായുള്ള തുല്യത:

27.1 കൂട്ടുപ്രതികളുമായി തുല്യത പുലർത്തുന്നതിനാൽ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കണമെന്നും ഹർജിക്കാരൻ വാദിച്ചു. കൂട്ടുപ്രതികളിൽ ഒരാളുടെ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുകയും മറ്റൊരാളെ ഈ കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അപ്പീൽ വാദിക്ക് സമാനമായ ഇളവ് നൽകണമെന്ന് വാദിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രതികളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളും പങ്കാളിത്തവും ഗണ്യമായി സമാനമാണെന്ന കാരണത്താൽ അപ്പീൽ വാദി സമാനമായ ഇളവ് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

27.2 കൂട്ടുപ്രതികൾ ഒരേപോലെ നിലകൊള്ളുകയും ഒരേ തലത്തിലുള്ള കുറ്റം പങ്കിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തുല്യതയുടെ സിദ്ധാന്തം ശിക്ഷയിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, തുല്യത ഒരു യാന്ത്രിക അവകാശമല്ല; കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അവരുടെ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ തോത് നിർണ്ണയിക്കാൻ ഓരോ പ്രതിയുടെയും പങ്ക്, ഉദ്ദേശ്യം, പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തിപരമായി വിലയിരുത്തണം.

27.3 വിചാരണ വേളയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ സംഭവത്തിൽ അപ്പീൽ വാദിക്ക് വ്യക്തവും കൂടുതൽ കുറ്റകരവുമായ പങ്ക് വഹിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. കൂട്ടുപ്രതികൾ വടികൾ കൈവശം വയ്ക്കുകയും ഇരകൾക്ക് മാരകമല്ലാത്ത പരിക്കുകൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദി മാത്രം കത്തി കൈവശം വയ്ക്കുകയും മരണപ്പെട്ടയാളെ മാരകമായ പരിക്കേൽപ്പിക്കാൻ അത് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. വാക്കുതർക്കത്തിനിടെ വടി തട്ടിയെടുത്ത ശേഷം അപ്പീൽ വാദി മരണപ്പെട്ടയാളെ കുത്തിയതായി പിഡബ്ല്യു -1 ന്റെ മൊഴി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഗുരുതരമായ ദോഷം വരുത്തുക

എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ മാരകമായ ആയുധം ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിച്ച അപ്പീൽ വാദിയുടെ മനഃപൂർവമായ പ്രവർത്തനമാണ് ഈ സംഭവങ്ങളുടെ പരമ്പര കാണിക്കുന്നത്.

27.4 അപ്പീൽ വാദിയുടെ കൈവശം കത്തി ഉണ്ടെന്ന് മറ്റ് പ്രതികൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഒന്നും രേഖയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ, മറ്റ് പ്രതികൾ കൊലപാതകം നടത്താൻ അപ്പീൽ വാദിയുമായി ഒരു പൊതു ഉദ്ദേശ്യം പങ്കിട്ടുവെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്യുകയും കൂട്ടുപ്രതികൾക്ക് കൊലപാതകം നടത്താനുള്ള പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇരകളെ ആക്രമിക്കാൻ സംഘം ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദിയുടെ മാരകമായ കുത്ത് സ്വതന്ത്രവും ഏകപക്ഷീയവുമായ നടപടിയായിരുന്നു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ കുറ്റവും കൂട്ടുപ്രതികളുടെ കുറ്റവും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിൽ ഈ കണ്ടെത്തൽ നിർണ്ണായകമാണ്. കൂട്ടുപ്രതികൾക്കിടയിൽ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ അഭാവം കൊലപാതകത്തിന് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം വൈക്കേറിയസ് ലയബിലിറ്റി ചുമത്തുന്നത് തടയുന്നു.

27.5 രണ്ടാം പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ ആറ് വർഷത്തിൽ നിന്ന് മൂന്ന് വർഷമായി കുറച്ചു, വടികൊണ്ട് ഗുരുതരമായി മുറിവേൽപ്പിച്ചു, കുത്തലിൽ പങ്കെടുത്തില്ല, അപ്പീൽ വാദിയുടെ കൈവശമുള്ള കത്തിയെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. മൂന്നാം പ്രതിക്ക് സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും ആക്രമണവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു.

27.6 ഓരോ പ്രതികൾക്കുമെതിരായ തെളിവുകൾ കോടതികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുകയും അതിനനുസരിച്ച് അവരുടെ ശിക്ഷകൾ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തുല്യതയ്ക്കായുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ വാദം അവരുടെ റോളുകളിലെ ഗുണപരമായ

വ്യത്യാസങ്ങളും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗൗരവവും തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ നടപടികൾ കൂടുതൽ കഠിനമായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മരണത്തിന് കാരണമാകാനുള്ള വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്തു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് സംഭവിച്ച മാരകമായ പരിക്കുകൾ, ഒന്നാം പ്രതിയുടെ കുറ്റബോധത്തെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിന് ഇടമില്ല. കുറ്റകൃത്യത്തിൽ അപ്പീൽ വടിയുടെ പങ്ക് കൂട്ടുപ്രതികളുടേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്തതാണെന്ന് ചൂവടെയുള്ള കോടതികൾ ശരിയായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

27.7 നിലവിലെ കേസിൽ തുല്യതയുടെ തത്വം ബാധകമല്ല, കാരണം അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുപ്രതികളിൽ നിന്ന് ഭൗതികമായി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അപ്പീൽ വാദിക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷ അയാളുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും വ്യക്തിഗത കുറ്റബോധത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

28. വാർദ്ധക്യവും ആരോഗ്യം വഷളാകുന്നതു സംബന്ധിച്ചുമുള്ള വാദം :

28.1 മുതിർന്ന പൗരനാണെന്നും തുടർച്ചയായ ചികിത്സയും ഫിസിയോതെറാപ്പിയും ആവശ്യമാണെന്നും കടുത്ത ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുമാണ് ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നതിന് അപ്പീൽ വാദി സ്വീകരിച്ച മറ്റൊരു കാരണം. ഹൃദയാഘാതവും ഭാഗിക പക്ഷാഘാതവും ഉണ്ടായതിനാൽ മെഡിക്കൽ കാരണങ്ങളാൽ ഈ കോടതി മുമ്പ് അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഇടക്കാല ജാമ്യം അനുവദിച്ചിരുന്നു.

28.2 അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രായാധിക്യവും വഷളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ അവസ്ഥയും, നീതിയോട് മാനുഷികവും അനുകമ്പയുള്ളതുമായ സമീപനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന

പരിഗണനകൾ എന്നിവ കോടതിക്ക് അറിയാം. ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ കേസുകളിൽ ഈ ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, നീതിയുടെ വിശാലമായ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി വ്യക്തിഗത സാഹചര്യങ്ങൾ അളക്കാൻ പലപ്പോഴും ജുഡീഷ്യറിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തിനും സ്വഭാവത്തിനും എതിരെ ഈ വ്യക്തിപരമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സന്തുലിതമാക്കുന്നതിനും നിയമവാഴ്ചയിലും സാമൂഹിക ഐക്യത്തിലും അത് ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനത്തിനും കോടതിക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്.

28.3 നിലവിലെ കേസിൽ, രാഷ്ട്രീയ വൈരാഗ്യം ആളിക്കത്തിച്ച ക്രൂരമായ ആക്രമണത്തിനിടെ നടത്തിയ കൊലപാതക കുറ്റത്തിനാണ് അപ്പീൽ വാദിയെ ശിക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രവൃത്തി പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനമോ പ്രേരണയോ ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ഇരയെ ഉപദ്രവിക്കാനുള്ള മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചതും ക്രൂരവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്. ആക്രമണത്തിൽ അപ്പീൽ വാദി സജീവമായി പങ്കെടുത്തുവെന്ന് തെളിവുകൾ അസന്ദിഗ്ധമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു, ഇത് ഇരയെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രൂരമായി കുത്തുന്നതിൽ കലാശിക്കുകയും മരണത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയെന്ന വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യത്തോടെ നടത്തിയ അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി അതിന്റെ ഹീനമായ സ്വഭാവത്തെയും ബോധപൂർവമായ കുറ്റം ചെയ്യലിനെയും അടിവരയിടുന്നു.

28.4 പ്രായാധിക്യവും രോഗാവസ്ഥയും കാരണം ഇളവ് നൽകണമെന്ന അപ്പീൽ വാദിയുടെ അപേക്ഷ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഘടകങ്ങൾക്ക് മാത്രം ഇത്രയും വലിയ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഒഴിവാക്കാനോ ലഘൂകരിക്കാനോ കഴിയില്ല. സുപ്രധാന അവയവങ്ങളെ ലക്ഷ്യമിടുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ നടത്തുന്ന ഒരു കൊലപാതകം, പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ക്രൂരമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ, ഉചിതമായ ശിക്ഷാനടപടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും ക്രൂരതയുടെയും ഒരു തലത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

അത്തരമൊരു കേസിൽ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നത് നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ തത്വങ്ങൾ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രതയെയും ദുർബലപ്പെടുത്തും.

28.5 കൂടാതെ, കുറ്റകൃത്യം നടന്നത് രാഷ്ട്രീയ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്, ഇത് അതിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണ്. അത്തരം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വേരുന്നിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും ഉടനടി ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനപ്പുറം ദൂരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ട്, ഇത് സാമൂഹിക അസ്വസ്ഥതയ്ക്ക് കാരണമാവുകയും നിയമവാഴ്ചയിലുള്ള പൊതുജനവിശ്വാസത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ കോടതി, അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ തത്വത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും അത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നത് തടയുന്നുവെന്നും ഉറപ്പാക്കണം, പ്രത്യേകിച്ച് പൊതു ക്രമത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തികൾ. ദൃക്സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയും ആയുധം കണ്ടെടുത്തതും സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ തെളിവുകൾ സംശയത്തിന് ഇടമില്ല. അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രായാധിക്യവും ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ഘടകങ്ങൾ നീതിയുടെ ആവശ്യകതയെയും നിയമവാഴ്ച ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യതയെയും മറികടക്കത്തക്കതല്ല.

28.6 മേൽപ്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അപ്പീൽ വാദിയുടെ വ്യക്തിപരമായ സാഹചര്യങ്ങളോട് ഞങ്ങൾ സഹാനുഭൂതി കാണിക്കുമ്പോൾ, കീഴ്ക്കോടതി വിധിച്ച ശിക്ഷയിൽ ഇടപെടാൻ നിർബന്ധിത ന്യായീകരണമൊന്നും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം, അതിന്റെ ബോധപൂർവമായ നടപ്പാക്കൽ, അതിന്റെ സാമൂഹിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തമാക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ ശിക്ഷ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

29. അവസാനമായി, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ എല്ലാ കോടതികളും സ്ഥിരീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ജീവപര്യന്തം തടവാണ്. അതിനാൽ, കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ അനുവദിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമോ കാരണമോ ഉയർന്നുവരുന്നില്ല. കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ ജീവപര്യന്തം തടവാണെങ്കിൽ, തുല്യത, ദയ, വാർദ്ധക്യം, ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ മുതലായ കാരണങ്ങൾ ശിക്ഷ കുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് ഒരു സഹായവും ചെയ്യില്ല. അതിനാൽ, ഇവിടെ അപ്പീൽ വാദിക്ക് കൊലപാതക കുറ്റം ചെയ്തതിന് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

30. അപ്പീൽ വാദിയുടെ വാദങ്ങളും കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളും സമഗ്രമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, ശിക്ഷയ്ക്കെതിരായ അപ്പീലും ശിക്ഷ കുറയ്ക്കാനുള്ള അഭ്യർത്ഥനയും കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ഹൈക്കോടതിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ സുസ്ഥാപിതവും ശക്തമായ തെളിവുകളുടെ പിൻബലമുള്ളതുമാണ് എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി.

31. അപ്പീൽ വാദിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 300 പ്രകാരം കൊലപാതകമാണെന്നും അതിനാൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമാണെന്നും കീഴ് കോടതികൾ ശരിയായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് ശിക്ഷ കുറയ്ക്കണമെന്ന അപ്പീൽ തള്ളി. ശിക്ഷയും ശിക്ഷാവിധിയും ശരിവെക്കുന്നു.

കേസിന്റെ ഫലം: അപ്പീൽ തള്ളി.

†ഹെഡ് നോട്ട്സ് തയ്യാറാക്കിയത്: അങ്കിത് ഗ്യാൻ